

Μεγάλη Παρασκευή: προάγγελος Ανάστασης

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

Μεγάλη Παρασκευή! Επιτάφιος!

Στο τέλος της Μεγάλης Εβδομάδας και ύστερα από το «Σήμερα κρεμάται επί ξύλου», οι εκκλησίες γεμίζουν με λουλούδια - σύμβολα ζωής και ομορφιάς!

Η περιφορά του επιταφίου στους δρόμους εκτός του ναού και η κατάληξή του στην Αγία Τράπεζα, είναι ως να θέλει ο “νεκρός Ιησούς” να μεταφέρει όλους τους ανθρώπους, στα Άγια των Αγίων και να τους χαρίσει αυτό που στην πραγματικότητα ποθούν - την πληρότητα της ζωής.

Όλα όσα η Εκκλησία μάς παρουσιάζει τη Μεγάλη Εβδομάδα και αναφέρονται στα Πάθη και στην Ανάσταση του Κυρίου, μπορούν να μας αγγίξουν, να μας μιλήσουν και να μας ταρακουνήσουν στο σημείο που τα βιώνουμε ως προσωπικά.

Όποιος πέρασε από την αποτυχία των έργων του, γεύτηκε την απογοήτευση από τους αγαπημένους, ένωσε τη μοναξιά του και αισθάνθηκε να πορεύεται «εν μέσω σκιάς θανάτου», αυτός μπορεί να κατανοήσει την “αποτυχία”, τη μοναξιά και τον θάνατο του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού και να καταλάβει πως δεν είναι μόνος.

Το τέλος της Μεγάλης Εβδομάδας δεν είναι η Μεγάλη Παρασκευή, αλλά η Κυριακή του Πάσχα! Το τέλος των όποιων δοκιμασιών μας δεν είναι η θλίψη και η κατάθλιψη, ο πόνος και το δάκρυ, αλλά η απόκτηση εμπειριών ωριμότητας, σοφίας, υπομονής, χάριτος και αγάπης του Θεού.

Η Μεγάλη Παρασκευή μάς παραπέμπει στη «χαρά του σταυρού», στην ευλογία της δοκιμασίας, στη «ζωή εν τάφω» και μας δείχνει τον τρόπο, με τον οποίο μπορούμε να μεταποιήσουμε τη δυσκολία του εαυτού μας και της ζωής μας σε μια νέα, με πληρότητα, ζωή.

Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ και Λόγε του Θεού του ζώντος, πώς να κατανοήσουμε την απέραντη αγάπη Σου για μας; Πώς να ερμηνεύσουμε τους εξευτελισμούς που δέχτηκες, την εγκατάλειψη των μαθητών και του Ουράνιου Πατέρα Σου ακόμη, το Σταυρό και το θάνατο»; «Πώς σε κηδεύσω, Θεέ μου;»

Μπροστά στο μυστήριο της αγάπης Σου, της συγκατάθεσης και της σιωπής Σου, υποκλινόμαστε και Σου λέμε:

Κάμε ώστε να μην πάει χαμένη η θυσία Σου για κανένα από τους ανθρώπους.
Δώσε ώστε να μην ξεχνάμε την υπερβάλλουσα αγάπη Σου.

Χάριζέ μας τη Χάρη Σου για να ποθούμε τη σχέση μαζί Σου, να μετανοούμε και να πορευόμαστε από την «τεθλιμμένην του βίου οδόν» προς την αιώνια χαρά της Βασιλείας Σου, μαζί με όλο τον κόσμο «όπου γης» και μετά πάντων των Αγίων Σου «των απ' αιώνος ευαρεστησάντων Σε». Αμήν.

<https://bit.ly/2RHWpIL>